

**ПРЕДСТАВНИКИ СУМСЬКОЇ ФІЛІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

УДК 340.1

Ганна Сергіївна БОРОДІНА,

студентка 5 курсу Сумської філії ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри юридичних дисциплін

Сумської філії ХНУВС кандидат юридичних наук Панкратова В. О.

СПОСОБИ ПОДОЛАННЯ Й УСУНЕННЯ КОЛІЗІЙ В УКРАЇНСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

Узятий Україною курс на побудову правової держави поставив вимогу кардинального реформування всіх сфер суспільного і державного життя. Суперечливі підходи до вирішення суспільно значущих проблем в економічній, політичній, культурній та ідеологічній сферах життя не могли не відбитися на законодавстві.

Недосконалість, у тому числі й суперечливість законодавства, негативно позначається на роботі всіх гілок влади, значно ускладнює вирішення завдань, що стоять перед ними, суттєво знижує здатність законодавства ефективно регулювати суспільні відносини, послаблює режим законності, негативно впливає на рівень правопорядку в країні, заважає реалізації прав і свобод людини та громадянина. Тому цілком природним є прагнення держави створити систему інститутів і методів, здатних забезпечити попередження, подолання й усунення колізій у законодавстві.

Інтерес вчених до проблеми юридичних колізій зумовлюється двома основними причинами:

а) необхідністю покращення законодавства;

б) пануванням у радянській юридичній науці теорії неконтрольованості радянського права, яке визнавалось ефективним несуперечним засобом упорядкування відносин, що, у свою чергу, теж не мають будь-яких суперечностей.

Вивчення юридичних колізій та аналіз колізій правового регулювання потребує дослідження соціальних суперечностей, різновидом яких є правові.

Соціальні суперечності характеризуються наявністю певних ознак, які притаманні і юридичним колізіям:

1. Наявність конфлікту, що супроводжується незацікавленістю сторін у знаходженні компромісу.

2. Наявність суб'єктивного фактора, тобто сторін конфлікту, що мають певні інтереси та мету діяльності.

3. Динамізм конфлікту, що характеризується певними стадіями розвитку.

Зменшення колізейності законодавства може відбуватися двома способами: усуненням колізій та їх подоланням.

Під усуненням колізій розуміють зняття колізій взагалі. Основним способом їх усунення є нормоутворення.

Подолання колізій – це їх переборення в конкретному випадку в процесі правозастосування. Основними способами подолання є видання колізейних норм, тлумачення закону і застосування право положень.

Способи переборення колізій в законодавстві:

– попередження – застосовується на стадії підготовки, ухвалення і введення в дію законів;

– усунення – повне звільнення від колізій у процесі законодавчої діяльності, їх ліквідація;

– подолання – тимчасове вирішення колізій із застосуванням визначеної правової норми, проте без остаточного

зняття суперечностей між ними (колізія між нормами не зникає).

Попередження, подолання та усунення усіх видів колізій відкриває шлях до підвищення ефективності законодавства, зростання його значення в реформуванні українського суспільства, більш надійного забезпечення прав і свобод людини і громадянина.

Одержано 17.04.2018

УДК 342.951

Владислав Михайлович ЛИСЕНКО,

студент групи ПДдср-17-7 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри юридичних дисциплін

Сумської філії ХНУВС кандидат юридичних наук, доцент Шоптенко С. С.

ЗМІСТ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ

Реалізація державної політики в суспільстві здійснюється за різними напрямками, які охоплюють всі сфери його життєдіяльності. Такі напрямки діяльності держави визначаються її функціями, що реалізуються спеціально утвореними суб'єктами та забезпечують формування демократичної, незалежної, суверенної, соціальної та правової держави. Враховуючи постійну зміну суспільних процесів, система функцій держави та їх зміст зазнають постійних трансформацій. Одним з таких напрямків держави, що зазнає постійних змін та удосконалень є її правоохоронна функція, як основа забезпечення національної безпеки, публічного порядку, охорони прав, свобод та законних інтересів людини, прав та інтересів суспільства та держави, захисту відносин власності та інших правовідносин.

Визначення змісту правоохоронної функції держави доцільно розпочати з характеристики загального поняття функції. У сучасній юридичній літературі підкреслюється, що питання про поняття функції держави має два аспекти. В одному випадку йдеться про характер діяльності певних видів органів держави і про специфічний розподіл праці між різними ланками структури держави. Інший аспект розуміння функцій держави полягає у трактуванні функції як основного напряму діяльності держави у цілому, в усій сукупності її органів.

Функції держави є такими видами діяльності, які виражають її найістотніші риси, природу всіх гілок державної влади, є загальними напрямками державної роботи. Це – напрямки необхідної діяльності держави, найважливіші напрями в діяльності органів, визначені об'єктивними чинниками і потребами сформованого життя.